

Zitting 2000-2001

10 januari 2001

BEKNOPT VERSLAG

MORGENVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Onderzoek van de geloofsbrieven en eedaflegging van een nieuw lid	3
Motie van orde	
- Voorstel tot aanvulling van de agenda (Spreker : de heer Johan De Roo)	3
Voorstel van decreet	
- Inrichting van activiteiten inzake opvoedingsondersteuning	
- Algemene bespreking (Sprekers : mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ria Van Den Heuvel, mevrouw Marijke Dillen en minister Mieke Vogels)	3
- Artikelsgewijze bespreking	7

Verzoekschrift en voorstel van resolutie

- Ruimtelijke ordening en jongeren
 - Verslag en bespreking
(Sprekers : mevrouw Isabel Vertriest, verslaggever, de heren Joachim Coens en Jacques Timmermans, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Herman Lauwers) 7

Regeling van de werkzaamheden **10**

Berichten van verhindering **10**

Bijlage

MORGENVERGADERING VAN WOENSDAG 10 JANUARI 2001

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 10.06 uur.*

ONDERZOEK VAN DE GELOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN EEN NIEUW LID

De voorzitter : Bij brief van 28 december 2000 heeft de heer John Taylor met ingang van 1 januari 2001 ontslag genomen als Vlaams volksvertegenwoordiger.

De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen, is de heer Paul Van Malderen.

De geloofsbrieven van de heer Paul Van Malderen werden al goedgekeurd in onze plenaire vergadering van 6 juli 1999. Een aanvullend onderzoek door het Algemeen Secretariaat heeft uitgewezen dat sindsdien geen wijziging is opgetreden in de vervulling van de verkiesbaarheidsvoorwaarden van de heer Paul Van Malderen.

Ik stel dan ook voor niet opnieuw een commissie te benoemen voor het onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Paul Van Malderen.

Is het parlement het daarmee eens ? (*Instemming*)

Ik roep de heer Paul Van Malderen uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig hem uit de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt : Ik zweer de Grondwet na te leven.

– *De heer Paul Van Malderen legt de grondwettelijke eed af.*

Paul Van Malderen, namens alle collega's heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De heer Johan De Roo : In de werkgroep Leden werd afgesproken dat het debat over een correcte cumulatierегeling voor parlementsleden in de eerste plenaire vergadering na het reces zou plaatsvinden. Alle documenten hierover zijn beschikbaar. Ik stel

dan ook voor om de agenda met dit punt aan te vullen.

De voorzitter : Ik zal aan de diensten vragen of dit mogelijk is.

VOORSTEL VAN DECREET

Inrichting van activiteiten inzake opvoedingsondersteuning

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van mevrouw Ceysens c.s. houdende de inrichting van activiteiten inzake opvoedingsondersteuning.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Janssens-Vanoppen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Patricia Ceysens : Het onderwerp van het voorliggende voorstel van decreet roept bij velen vragen op : men vraagt zich af of het wel nodig is en of de overheid een dergelijk initiatief wel moet subsidiëren. Er zou vandaag al genoeg aandacht worden besteed aan kinderen en jongeren. Deze invalshoek verwondert me. Het is immers belangrijk dat ouders zich bewust zijn van de belangrijke taak om kinderen op te voeden tot fijne volwassenen. Steeds meer ouders stellen zich vragen bij het opvoedingsproces. Ze moeten met hun vragen terecht kunnen bij deskundigen.

Zijn de kinderen van vandaag slechter af dan vroeger ? Ja en neen : er is heel wat open ruimte om te spelen verloren gegaan; anderzijds worden kinderen overladen met speelgoed en andere materiële zaken.

Het is positief om ouders samen te brengen om na te denken over de opvoeding van hun kinderen. De Vlaamse Gemeenschap moet initiatieven waarbij een deskundige wordt uitgenodigd om te spreken over opvoeding dan ook steunen. Zowel verenigingen, organisaties als deelverenigingen komen in aanmerking voor de subsidies.

Behalve opvoedings- vormings- en trainingsactiviteiten moeten ook voorlichtingsactiviteiten in aanmerking komen voor subsidies. Het amendement dat in dit verband in de

commissie werd goedgekeurd is niet opgenomen in de gecoördineerde tekst. Daarom heb ik alsnog een technisch amendement ingediend. Voor de subsidiëring van voorlichtingsactiviteiten is het echter niet nodig dat er een reeks van bijeenkomsten zou plaatsvinden. Een enkele bijeenkomst volstaat. Een goed voorbeeld van voorlichting is de lezing van professor Adriaens, die meestal spreekt voor uitverkochte zalen.

Ik meen dat dit decreet nieuwe kansen biedt aan organisaties om dergelijke activiteiten te organiseren. Dit is een eerste stap naar een groter en ruimer project rond opvoedingsondersteuning. *(Applaus)*

Mevrouw Sonja Becq : Bij de voorbereiding van onze resolutie en toen we een hoorzitting vroegen, had de CVP een ruimer kader voor opvoedingsondersteuning op het oog. De hoorzitting leverde heel wat bijkomende informatie op voor de resolutie en dit beperkt decreet. Ik betreur dat men deze kans niet heeft gegrepen om een globaal kader te maken voor de zo noodzakelijke opvoedingsondersteuning. Ouders hebben immers veel vragen en willen hun kinderen goed opvoeden. Ik betreur het dus dat slechts een klein aspect van opvoedingsondersteuning en preventie financieel ondersteund wordt.

Het is belangrijk dat er een preventief ondersteunend kader voor gezinnen komt. Dit speelt in op de vraag naar verrijking van de opvoeding en geeft ouders de kans om anderen te ontmoeten en zo een netwerk te vormen waar ze kunnen op terug vallen. Indien mensen steun kunnen zoeken bij elkaar, is minder professionele hulp nodig. Dit voorstel vormt hiertoe een kleine aanzet.

Het is positief dat de mogelijke initiatiefnemers uitgebreid worden. Het gaat nu zowel over erkende organisaties zoals oudercomités, kinderdagverblijven, maar ook over bijvoorbeeld de plaatselijke voetbalclub, die informatie en vorming geeft over bijvoorbeeld sportiviteit en fairplay. Ook feitelijke verenigingen zoals de groep van ouders met autistische kinderen alsook een groep buurvrouwen, kunnen, zoals ik het begrijp, een aanvraag tot subsidiëring indienen.

Kwaliteit en deskundigheid zijn ook in dit verband belangrijk. Bij het opvoeden van kinderen en de omgang tussen mensen, gaat het immers ook over waarden. Bij het organiseren van dergelijke activiteiten moet er voldoende aandacht zijn voor de

inhoud, de overdracht en de methodiek. Dit vinden we onvoldoende terug in het voorstel. Er moet ook ruimte zijn voor de visie van de ouders. De laagdrempeligheid van deze initiatieven worden niet enkel verzekerd door de uitbreiding van het aantal mogelijke initiatiefnemers maar ook door niet enkel reeksen maar ook éénmalige informatiemomenten te subsidiëren.

Het is jammer dat men dit initiatief beperkt tot opvoeding en niet het gezin of de persoonlijke ontwikkeling van mensen. Meer en meer wordt erkend dat opvoedingsondersteuning een belangrijk thema is maar dit mag er niet toe leiden dat andere, even belangrijke thema's op de achtergrond gedrongen worden. In de commissie is weliswaar gezegd dat dergelijke thema's, soms zijdelings, ook met opvoeding te maken kunnen hebben. De boodschap die men eigenlijk aan de organisaties geeft is : wees creatief bij het indienen van uw aanvraag. Dit is jammer want thema's zoals depressie bij echtscheiding, liefde op latere leeftijd zijn waardevol op zich.

Ook het thema van onvruchtbaarheid zou op deze manier uit de boot vallen. Zijn al deze thema's werkelijk ondergeschikt aan opvoedingsondersteuning ? De behandeling van deze thema's vult bepaalde leemtes in onze maatschappij op, en zorgt ervoor dat niet steeds op professionele hulp een beroep moet worden gedaan.

Het benadrukken van de kwaliteit en deskundigheid van de begeleiders en lesgevers zou in dit voorstel van decreet zeer belangrijk moeten zijn. Dit onderdeel laat volgens mij veel te wensen over. In de commissie werd met geen woord gerept over de invulling hiervan. Het huidige uitvoeringsbesluit koppelt aan elk thema ook een schema, zodat duidelijk is welke inhoud de activiteit zal hebben. Zo worden thema's soms afgewezen of bijgestuurd. Daarnaast worden sprekers en lesgevers geëvalueerd, weer iets dat in het voorstel van decreet verloren is gegaan. Goede ideeën moeten ook overkomen bij het publiek, en de mogelijkheid van evaluatie moet dan ook uitdrukkelijk worden geregeld.

Stel dat ik elke week ga joggen met vijf vrouwen, waarvan er eentje bezig is met deze problematiek. Op basis van dit voorstel van decreet kan ik ervoor zorgen dat dit wekelijkse theekransje wordt betoelaagd. Misschien kunnen ook voetbalclubs op de kar springen. De minister moet toch echt waken over de kwaliteit en deskundigheid van de

begeleiding, dit in overeenstemming met de bepalingen van het kwaliteitsdecreet. Ik verwijs hiervoor naar het verslag van de hoorzitting met de administratie, die dit duidelijk heeft verwoord.

Het budget is beperkt en moet dan ook goed worden besteed. Welke criteria zal de minister hanteren om activiteiten te selecteren? Gaat het hier om het recht van de snelste? Zullen inhoudelijke criteria worden gebruikt? Zijn er prioritaire thema's?

Mevrouw Patricia Ceysens : Mevrouw Becq doet heel geringschattend over de mogelijkheid dat voetbalclubs ouders bij elkaar brengen om over opvoeding te praten. Het voorstel van decreet zou pas echt succesvol zijn, als we er daadwerkelijk in slagen ervoor te zorgen dat ook voetbalclubs aan opvoedingsondersteuning doen. De werkelijkheid is meestal anders.

De middelen zijn inderdaad beperkt, en daardoor kunnen zeer belangrijke thema's uit de boot vallen. We kunnen op zoek gaan naar andere mogelijkheden om de bespreking van deze thema's een kans te geven. Ik meen echter dat het niet meer dan terecht is dat gesprekken over de euro of huis- en brandwonden ook niet langer onder deze noemer zullen vallen.

U maakt van dit voorstel van decreet een karikatuur door te stellen dat eender wie eender wat kan komen vertellen, zonder enige deskundigheid. Ik wil erop wijzen dat gezinseducatie tot nu louter en alleen werd geregeld door een uitvoeringsbesluit en dat een decreet hierover niet bestond. U moet niet doen alsof de situatie vroeger fantastisch was en nu volledig zal mislopen.

Mevrouw Sonja Becq : Natuurlijk ben ik er voorstander van dat zeer veel organisaties een toelage kunnen krijgen voor opvoedingsondersteunende activiteiten. Maar het budget is beperkt, en ik wil dan ook weten welke criteria de minister zal hanteren bij de verdeling van die schaarse middelen.

Ik blijf erbij dat het zeer spijtig is dat enkele belangrijke thema's niet meer aan bod kunnen komen. En wat de kwaliteit en deskundigheid betreft, laat dit voorstel van decreet veel kansen liggen.

Ik sta volledig achter het principe van de laagdrempeligheid. Maar hoe zit het nu met de subsidies voor eenmalige activiteiten? Mevrouw

Ceysens had het over een technisch amendement om ervoor te kunnen zorgen dat ook eenmalige voorlichtingsactiviteiten kunnen worden betoelaagd. Onder meer mevrouw Vanoppen had deze bezorgdheid in de commissie geuit. Hierbij rezen echter technische moeilijkheden, en het is me dan ook onduidelijk of deze activiteiten nu al dan niet voor een toelage in aanmerking kunnen komen. Kan men mij daar een duidelijk antwoord op geven?

Mevrouw Patricia Ceysens : In het voorstel van decreet hadden we het alleen maar over opleiding, vorming en training. We wilden daar ook op een consequente manier het begrip vorming aan toevoegen. Dat is evenwel niet gebeurd en we proberen dat nu recht te zetten.

Mevrouw Sonja Becq : We hadden daar we een subamendement voor.

Wij willen wel duidelijke criteria inzake het vereiste aantal mensen en de duur van het initiatief. Dat kan via een amendement of via de uitvoeringsbesluiten.

Mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen : Ook ik wil duidelijkheid en daarom mogen we niet te lang stilstaan bij komma's en punten. Het volstaat opnieuw in de geest van het decreet te denken.

Mevrouw Patricia Ceysens : In ons amendement vragen we voorlichting op te nemen in de reeks, behalve in paragraaf twee. We willen er wel de volgende zin aan toevoegen: Deze vereiste geldt niet voor voorlichtingsactiviteiten.

Mevrouw Sonja Becq : Het probleem is dat we te snel willen werken en het voorstel van decreet tijdens de vergadering willen wijzigen. Ik hoop dat minister Vogels in de uitvoeringsbesluiten alsnog duidelijkheid schept.

De overgangsbepalingen, ten slotte, getuigen niet bepaald van goed bestuur. Een aantal verenigingen werkt nog in de veronderstelling dat ze gesubsidieerd zullen worden voor de activiteiten die ze na april organiseren. Wij moeten dat enerzijds beamen - want op basis van het huidige besluit hebben zij gelijk, maar anderzijds moeten wij hen ook vertellen dat activiteiten georganiseerd na 1 april 2001 niet meer gesteund worden.

Daarnaast vrezen wij een vacuüm. Wat als de uitvoeringsbesluiten op 1 april 2001, de dag waarop het huidige besluit vervalt, nog niet klaar zijn? Tijdens de hoorzitting hebben de

vertegenwoordigers van de administratie daar zelfs op gewezen.

Minister Mieke Vogels : Zodra dit voorstel van decreet is goedgekeurd, zal ik alle organisaties een brief schrijven om hen te melden dat het huidige besluit op 1 april vervalt. Bovendien zal ik er in samenwerking met de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen en met de administratie alles aan doen om de uitvoeringsbesluiten op tijd af te hebben.

Mevrouw Patricia Ceysens : Er zullen misschien wel een aantal organisaties uit de boot vallen, maar vergeet niet dat er andere organisaties zijn die onder het huidige besluit al jarenlang uit de boot vallen. De verdienste van de nieuwe regeling is dat we niet langer kijken naar wie iets doet, maar wel naar wat de organisaties precies doen.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Moeten de engagementen die al zijn aangegaan worden opgezegd ? En wat als sprekers schadevergoeding vragen ?

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Er zijn toch alleen maar engagementen aangegaan op basis van het budget voor het jaar 2000.

Minister Mieke Vogels : Dat is problemen uitvinden : er zijn nog geen engagementen aangegaan op basis van de begroting voor 2001. Ik zal alle organisaties tijdig verwittigen zodat ze zich kunnen voorbereiden.

Mevrouw Sonja Becq : Ik ben daarvan niet overtuigd. Ik verwacht dat een aantal zaken op een kwaliteitsvolle manier uitgewerkt worden in een uitvoeringsbesluit voor 1 april 2001. Het is belangrijk om daarover de nodige informatie te bezorgen en voldoende ruimte voor overleg te verschaffen. Voorts hoop ik dat er op een gelijkaardige manier financiële middelen ter beschikking gesteld worden voor andere aspecten van de opvoedingsondersteuning, zoals bijvoorbeeld voor de opvoeding bij kansarmen en mensen met een moeilijke voorgeschiedenis. (*Applaus bij de CVP*)

Mevrouw Marijke Dillen : Dit voorstel van decreet vertrekt terecht van de vaststelling dat het recht op opvoeding een van de belangrijkste rechten van kinderen is. Opvoeden is evenwel een opdracht die niet eenvoudig is en ook nooit voltooid is. Ouders stuiten vaak op meer vragen dan antwoorden. De

maatschappelijke evolutie van de laatste jaren is zeer ingrijpend op het vlak van de opvoeding. Een van de meest ingrijpende evoluties is het wegvallen van de aandacht voor het traditionele gezin. Toch is een goed functionerend gezin de voorwaarde en de basis voor een goede opvoeding. In het voorstel van decreet wordt dat te weinig beklemtoond. Opvoedingsondersteuning dient in de eerste plaats te vertrekken van aandacht voor en aan het gezin. De overheid heeft dan ook de opdracht om het gezin te ondersteunen en daaraan de nodige aandacht te besteden in het beleid.

Een belangrijke opmerking is dat de indieners van het voorstel van decreet vertrekken van het verkeerde uitgangspunt dat de thuiswerkende ouder die zich exclusief met de kinderen bezighoudt, veeleer een uitzondering is. Hoewel een dergelijke ouder wel degelijk bestaat, heeft het beleid daarvoor geen interesse. Toch is waardering voor deze taak een absolute noodzaak.

Ouders hebben de belangrijkste verantwoordelijkheid bij de opvoeding. Gezinnen staan echter onder zeer zware druk. Opvoedingsondersteuning beantwoordt dan ook aan een bestaande nood. Bij alle lagen van de bevolking bestaat de behoefte om ervaringen over de opvoeding uit te wisselen. Het beleid heeft de plicht om een doeltreffend ondersteuningsaanbod te realiseren. Het is geen prioriteit dat de overheid dat zelf realiseert, maar wel dat ze daarvoor de voorwaarden schept.

In het voorstel van decreet worden een aantal aspecten van opvoedingsondersteuning besproken die ik volledig onderschrijf. Het is inderdaad belangrijk aandacht te besteden aan kennisverwerving over de ontwikkeling van kinderen en aandacht te besteden aan bepaalde inzichten over de opvoeding. Belangrijk is dat er bij opvoedingsondersteuning aandacht besteed wordt aan de veranderingen in onze samenleving. Er is een gezonde ontwikkeling van het autoritaire opvoedingsmodel naar het overlegmodel. Daarbij is het vastleggen van grenzen bijzonder belangrijk. Een optimale ontwikkeling van kinderen vereist dat zowel hun rechten als hun plichten benadrukt worden. Veel ouders hebben twijfels over wat kan en mag. Vaak durven ze niet met de nodige slagkracht op te treden. Opvoedingsondersteuning dient daaraan aandacht te besteden.

Voorts is het belangrijk dat de opvoedingsondersteuning niet te belerend overkomt

en dat de overheid niet betuttelend optreedt. Alles dient gebaseerd te worden op vrijblijvendheid. Essentieel daarbij is de preventie, zoals ook in de hoorzittingen aan bod is gekomen. Daarbij is overleg en waardering van het standpunt van de kinderen cruciaal. Dat moet bij de opvoedingsondersteuning benadrukt te worden.

Ten slotte mag opvoedingsondersteuning niet het enige onderdeel zijn van het gezinsbeleid van deze regering. Ik pleit dan ook voor een integraal gezinsbeleid waar rekening gehouden wordt met het belang van het gezin. Dat ontbreekt momenteel volledig en ik betreur dat. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van mevrouw Ceysens c.s. houdende de inrichting van activiteiten inzake opvoedingsondersteuning.

Er zijn amendementen ingediend op de artikelen 2 en 4.

- *De stemmingen over de amendementen op de artikelen 2 en 4 en over de artikelen 2 en 4 worden aangehouden.*
- *De overige artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VERZOEKSCHRIFT EN VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Ruimtelijke ordening en jongeren

Verslag en bespreking

De voorzitter : Aan de orde zijn het verslag namens de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening over het verzoekschrift betreffende de ruimtelijke ordening en de nood aan beleidsaandacht voor kinderen en jongeren en de bespreking van het voorstel van resolutie van de heren Coens, Wille, Tobback en Lauwers en mevrouw Vertriest betreffende de ruimtelijke

ordering en de nood aan beleidsaandacht voor kinderen en jongeren.

Mevrouw Isabel Vertriest, verslaggever : In juli 2000 werd in dit parlement een verzoekschrift ingediend door de vzw Forum in verband met de beleidsaandacht voor kinderen en jongeren op het vlak van ruimtelijke ordening. De indieners van dit verzoekschrift werden in de commissie gehoord. Aan minister Van Mechelen werd gevraagd om een antwoord te formuleren. Vervolgens werd een tussentijds verslag uitgebracht met voorlopige conclusies. Het Kinderrechtencommissariaat werd om een advies gevraagd. Na een laatste bespreking formuleerde de commissie een voorstel van resolutie.

Het verzoekschrift pleit voor meer ruimte voor jongeren. Daarbij moet ten eerste een evenwicht gevonden worden tussen fysieke en psychische ruimte. Aan beide soorten van ruimte is er momenteel vaak een gebrek. Structuurplannen worden geschreven met het oog op de belangen van sectoren; met jongeren wordt geen rekening gehouden. De volwassenenruimte primeert er boven de jongerenruimte. Uit een bevraging door het Kinderrechtencommissariaat is gebleken dat meer ruimte een belangrijke verzuchting is van kinderen en jongeren.

Het probleem moet op verschillende niveaus worden aangepakt : speelruimte in de straat is bijvoorbeeld een zaak voor de gemeente; bovenlokale jeugdinfrastructuur moet door de provincie worden geregeld en meer bossen is een aandachtspunt voor het Vlaamse niveau.

Jongeren zijn niet vertegenwoordigd in de formele participatiestructuren voor ruimtelijke ordening. In de adviesraden wordt met jongeren geen rekening gehouden. Een formele vertegenwoordiging van jongeren volstaat bovendien niet : jongeren moeten effectief inspraak krijgen.

In het verzoekschrift kwamen verschillende vragen aan bod. Ten eerste : hoe zal het nieuwe decreet betreffende de ruimtelijke ordening en het beleid in het algemeen rekening houden met de problematische situatie van de lokale jeugdinfrastructuur ? Artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag bepaalt dat het belang van het kind moet primeren boven andere belangen. In het voorstel van resolutie vragen we dan ook aan de regering om hiermee rekening te houden bij de evaluatie en goedkeuring van de ruimtelijke plannen.

De twee volgende vragen uit het verzoekschrift hebben betrekking op de inspraak van jongeren : zal de Vlaamse overheid instrumenten ontwikkelen om jongeren te betrekken bij de ruimtelijke ordening en hoe zullen jongeren betrokken worden bij de structuurplanning ? Formele inspraak is niet voldoende. Het Kinderrechtencommissariaat heeft er reeds op gewezen dat de bestaande inspraakprocedures niet aansluiten bij de communicatiemogelijkheden van minderjarigen. Er moeten dan ook instrumenten en methodieken worden uitgewerkt die afgestemd zijn op jongeren.

Het verzoekschrift stelt vervolgens de moeilijkste vraag : op welke wijze zorgt het beleid ervoor dat jongeren op een legale en jeugdeigen wijze gebruik kunnen maken van de publieke ruimte ? Deze vraag overstijgt het kader van de ruimtelijke ordening. Het gaat om een probleem van samenlevingsopbouw.

In de procedures van ruimtelijke ordening moet rekening gehouden worden met kinderrechtenrapportering. Dat kan bijvoorbeeld in het kader van het openbaar onderzoek.

Veel gemeenten werken momenteel aan hun ruimtelijke planning. Ik wil een oproep doen aan alle lokale politici om daarbij rekening te houden met de ruimte voor jongeren. Op plaatsen waar de fysieke ruimte voor jongeren kleiner is, worden jongeren sneller als een overlast beschouwd.

De voorzitter : De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag over het verzoekschrift.

Aan de orde is de voortzetting van de bespreking van het voorstel van resolutie betreffende de ruimtelijke ordening en de nood aan beleidsruimte voor kinderen en jongeren.

De heer Joachim Coens : Over het voorliggende voorstel van resolutie bestond eensgezindheid in de commissie. Kinderen en jongeren hebben een eigen psychische en fysieke leefwereld. Daarmee moet rekening gehouden worden.

Heel wat problemen in dit verband zullen op lokaal niveau moeten worden geregeld. De subsidiariteit moet gevrijwaard worden.

Het gaat in dit verband niet alleen om het ruimtelijke beleid, maar ook om de invulling van de ruimte.

We willen methodes aanreiken om jongeren bij het ruimtelijke beleid te betrekken.

We moeten de lokale overheden methodes aanreiken om kinderen en jongeren te betrekken. De Vlaamse opdracht heeft de opdracht te toetsen of de verschillende lokale en provinciale overheden met de invalshoek van de jongeren voldoende rekening houden.

We hebben het RSV en de ruimtebalans opgemaakt. De verschillende gemeenten en provincies maken nu ook hun plannen op. We komen aan een volgende fase : de concrete invulling van de toegewezen ruimte. Ook hier moeten een aantal basisvoorwaarden zoals herkenbaarheid, veiligheid en toegankelijkheid vervuld zijn. Ook voor de concrete invulling van de ruimte moeten methodes voor het betrekken van kinderen en jongeren ontwikkeld worden. Verder is er ook nood aan specifieke methodieken voor het toetsen van de invulling aan de verschillende voorwaarden. Ik hoop dan ook dat dit voorstel van resolutie unaniem zal worden goedgekeurd en de CVP zal de uitvoering ervan opvolgen. (*Applaus*)

De heer Jacques Timmermans : Dit is een belangrijk verzoekschrift en heeft inderdaad betrekking op alle aspecten van de ruimtelijke ordening : de bestemming maar ook de inrichting. De gemeentebesturen zijn hiervoor de aangewezen partners en we kunnen dan ook de boodschap van dit verzoekschrift aan hen en aan de provinciale autoriteiten doorgeven. De medewerking van de jongeren en kinderen vanuit hun specifieke houding en visie bij de invulling van de ruimte is belangrijk. Dat kan eventueel via de scholen, de kindergemeenteraden en de georganiseerde en niet-georganiseerde jeugdverenigingen. Wij kunnen misschien de nieuwe gemeentebesturen hiervan op de hoogte brengen. In Sint-Niklaas staat in de nieuwe beleidsverklaring dat men elke beslissing van het gemeentebestuur zal toetsen aan de visie van de kinderen. Dat kan een voorbeeld zijn voor alle gemeentebesturen.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Ik ben blij dat de procedure van de verzoekschriften bestaat. Op deze manier worden toch nog andere commissies en collega's doordrongen van het belang van de aandacht voor kinderen. Het verdrag voor de kinderrechten is rechtstreeks van toepassing in ons land en de overheid heeft dus heel wat verplichtingen. Nu lijkt het wel of men dit uitbesteed heeft aan de bevoegde minister en aan de commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin. Nog niet zo lang geleden heeft deze commissie het jaarverslag van de regering over de implementatie van het

kinderrechtenverdrag besproken. Ook in de plenaire vergadering bij de bespreking van het verslag van de Kinderrechtencommissaris, zijn het steeds dezelfde collega's die het woord voeren. Ik ben blij dat deze problematiek nu ook in een andere commissie ter harte genomen wordt. Ik heb echter niet de indruk dat we de minister van Ruimtelijke Ordening van het belang ervan overtuigd hebben. Bij de vragen over het kindeffectenrapport zei hij dat bij de ruimtelijke ordening de lokale besturen de inspraak moeten regelen.

Ik hoop dat het jaarverslag van de regering in de toekomst ook door de andere commissies zal besproken worden. Bij de beleidsconclusies blijft men heel vaag over de ruimtelijke ordening, er zijn 6 horizontale beleidsconclusies en 20 verticale, waarvan geen enkele over de ruimtelijke ordening ging. Ik ben blij dat de commissie op correcte wijze het verzoekschrift heeft behandeld en via de indiening van een resolutie zich voorneemt om dit verder op te volgen. Ik hoop dat zij de commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin ontlasten en de minister dicht op de hielen zullen zitten zodat er bij het nieuw jaarverslag concrete conclusies en middelen zijn.

In het voorstel van resolutie staat dat men aan het Kinderrechtencommissariaat advies zal vragen over de effecten van het decreet van de ruimtelijke ordening op kinderen. Aangezien het decreet van 2000 dateert, was een kindereffectenrapport toch al verplicht. Dit houdt heel wat meer dan enkel de effecten op kinderen, onder meer moeten ook alternatieven voorgesteld worden.

Mevrouw Isabel Vertriest : We hebben aangenomen dat bij het decreet over de ruimtelijke ordening het kindeffectenrapport nog niet verplicht was. Om tijd te sparen hebben we het Kinderrechtencommissariaat gevraagd om de negatieve effecten van dit decreet op kinderen in kaart te brengen. Op basis van deze screening kan sneller gehandeld worden.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Het Kinderrechtencommissariaat is niet uitgerust voor het opstellen van een kindereffectrapport. Een screening, al was het maar ten behoeve van het parlement, is wel nuttig.

Alle plannen moeten dus getoest worden aan het kinderrechtenverdrag. Artikel 3 is in dit verband belangrijk. Het is nodig deze opdracht van de Vlaamse regering te verduidelijken : welke methode

wordt gehanteerd, enzovoort. Het is immers onvoldoende om alleen te zeggen of een maatregel al dan niet beantwoordt aan het verdrag : dat moet nog verder toegelicht worden.

Er moet ook gezocht worden naar inspraak- en participatiemethodes. Het moeilijkste bij de naleving van het kinderrechtenverdrag is immers jongeren volwaardig te laten participeren in alle domeinen die hen aanbelangen. Ik hoop dat men hiervan snel werk zal maken.

We moeten onze kennis over dit internationale verdrag op systematische wijze uitbouwen. Dat zal niet alleen leiden tot een goed jaarverslag maar ook tot een correcte informatieuitwisseling. De administratie Ruimtelijke Ordening zal hierdoor proactief kunnen werken en rekening kunnen houden met de opmerkingen van de jongeren. *(Applaus)*

De heer Herman Lauwers : Dit voorstel van resolutie loopt vooruit op het jeugdbeleidsplan van de Vlaamse regering, waaraan alle ministers zullen meewerken onder coördinatie van de minister die bevoegd is voor de jeugd.

De conclusie ligt voor de hand dat er iets schort met de betrokkenheid van jongeren en kinderen bij het uittekenen van de ruimtelijke ordening. De vraag is wat hier kan aan worden gedaan. Natuurlijk kan de jeugdraad worden opgenomen in de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening. Maar ik ben van mening dat andere vormvereisten hier niet op hun plaats zijn. Ook andere groepen van de bevolking kunnen daar dan aanspraak op gaan maken.

Deze inspraak moet via andere wegen worden geconcretiseerd, onder meer door het uittrekken van extra middelen voor de invulling van het jeugdruimteplan van de gemeente. Er moet worden nagedacht over nieuwe en creatieve mogelijkheden om een grotere betrokkenheid van de kinderen en jongeren bij de ruimtelijke ordening te organiseren. De kinderrechtencommissaris heeft er al op gewezen dat hiervoor al de nodige deskundigheid bestaat, en dat we daar niet aan mogen voorbijgaan. Misschien kan hier een omzendbrief over worden verspreid.

Planologen, zowel ambtenaren als personen uit de privé-sector, moeten er wel op worden gewezen dat het zeer belangrijk is dat gemeentelijke structuurplannen die in openbaar onderzoek zijn, in een duidelijke en leesbare taal worden

neergeschreven. Een 13-jarige moet kunnen begrijpen waar het over gaat. Dat zal trouwens ook de modale Vlaming ten goede komen. Die leesbaarheid laat nu vaak heel wat te wensen over. Door het warrige en onduidelijke taalgebruik en het moeilijke jargon worden heel wat misverstanden geschapen, en kunnen enkel nog professionelen begrijpen waarover het gaat. En zelfs zij hebben het moeilijk. Dat zorgt voor heel wat wrevel en onbegrip, en werkt betrokkenheid zeker niet in de hand. (*Applaus*)

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden van deze voormiddag.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen. (*Instemming*)

- *De vergadering wordt gesloten om 11.57 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Anny De Maght-Aelbrecht, Pieter Huybrechts, Leo Peeters : gezondheidsredenen ;

Chokri Mahassine : buitenslands ;

Didier Ramoudt : familieverplichtingen.

